

■ Peter de Ruiter, initiatiefnemer 'Kunstkritiek in Nederland 1885-2015'.

'Honderd jaar geleden was er ook al crisis'

door **Gerrit van den Hoven**

Elf delen telt de reeks boeken over kunstkritiek in Nederland. Veel? Niet volgens initiatiefnemer Peter de Ruiter (1956). „Aanvankelijk wilde ik twee delen met stevige beschouwingen schrijven. Maar ik kwam nogal wat jonge Nederlandse kunstcritici tegen die nog nooit van Engelman of Tegenbosch hadden gehoord. Uiteindelijk heb ik besloten om in elk afzonderlijk deel een bloemlezing van besprekingen te zetten. In totaal komen er zo'n 400 kritieken en kunstjournalistieke teksten. In alle delen worden ze voorafgegaan door een stevige inleiding. Als je het dan ook over fotografie en videokunst wilt hebben, zit je al snel aan elf delen.”

Heeft het onderzoek te maken met de huidige crisis in de kunstkritiek. Inkrimpende redacties, minder redactionele ruimte?

„Ik ben tegen dat crisisdenken. Honderd jaar geleden werd er ook over crisis in de kunstkritiek gesproken. Er is al die jaren vaak goed en gedegen over beeldende kunst geschreven. Dat wil ik laten zien. In tegenstelling tot de literaire kritiek, waar aanzienlijk meer over bekend is, is over beeldende kunstkritiek heel weinig verschenen. We leggen dat terrein nu voor het eerst bloot.”

Waar komt uw interesse vandaan?

„Ik ben kunsthistoricus en universitair docent aan de Rijksuniversiteit Groningen. In 2000 ben ik gepromoveerd op A. M. Hammacher, kunstcriticus en de latere directeur van het Kröller-Müller Museum. Het idee voor een reeks had ik al langer. Ik werk met mede-redacteur Jonneke Jobse en het Prins Bernhard Cultuurfonds stelde een stevige subsidie beschikbaar.”